

Nr 210.

Av herr **von Heland m. fl.**, om sänkning av tullen å för tillverkning av traktorer avsedda delar och tillbehör.

På senare tid har det blivit allt vanligare att traktorer för lantbruks- och andra ändamål förses med pneumatiska gummiringar (ytterdäck och slangar). Dessa ringar (s. k. lågtrycksringar) äro speciellt tillverkade för traktorer och kunna i regel icke användas för lastbilar eller omnibusar, emedan bärkraften är för liten i förhållande till ringarnas diameter och bredd. Enligt generaltullstyrelsens beslut skola dylika ringar emellertid tulltaxeras såsom automobil-delar av kautschuk enligt tulltaxenr 336:2/3 (statistiska nr 709—710) och beläggas med tull av respektive 100 och 120 kronor för 100 kilogram. Nämda tullsatser medföra en mycket hög tullbelastning, vilken är särskilt betungande för de svenska tillverkarna av traktorer, som äro nödsakade att importera dessa specielltillverkade ringar från utlandet. För en sats gummiringar till en traktor uppgår tullen sålunda till icke mindre än omkring 140 kronor, vilket motsvarar c:a 35 % av varuvärdet. Vid jämförelse med den tull, som utgår vid införsel av traktorer med åsatta gummiringar, ter sig detta förhållande särskilt orättvist. För dylika traktorer (tulltaxenr 982) utgör tullen nämligen 10 procent av värdet å traktorn inklusive ringarna. Detta innebär att den svenska fabrikanter av traktorer får erlägga icke mindre än omkring 100 kronor mer i tull för en sats separat införda ringar än om samma ringar införas monterade på en färdig traktor. Förenämnda tullbestämmelser medföra sålunda en icke obetydlig fördyring av de svenska traktorerna med åtföljande försvagning av fabrikernas konkurrenskraft gentemot utlandet. Bestämmelserna äro sålunda till skada såväl för industrien på området som för avnämarna, främst de svenska jordbrukarna. Sedan traktorer med gummiringar till följd av den genom upphävandet av automobilgummiringsskatten inträdda allmänna prissänkningen å gummiringar blivit en allt större artikel, har denna oformlighet i tullbeskattningen blivit allt mera framträdande.

Vad nu sagts rörande den svenska traktorindustriens ogynnsamma ställning gentemot den utländska konkurrensen gäller även med avseende å ett antal andra delar till traktorer, vilka måste importeras, exempelvis luftrenare och annan dylik armatur. Särskilt inkommande beläggas dessa varor med tull av 15 procent av värdet medan de, såsom förut nämnts, vid införsel å färdiga traktorer inräknas i dessas värde och därigenom komma att beläggas med tull av endast 10 procent av värdet.

En jämförelse med motsvarande förhållanden inom den närbesläktade automobilindustrien ger vid handen, att denna industri åtnjuter en betydligt gynnsammare behandling i tullhänseende. En tillverkare av automobiler kan sålunda under vissa villkor importera alla för tillverkning av automobiler avsedda delar och tillbehör (med undantag av hela underreden och karosserier) ävensom för

dylikt ändamål avsett material av kautschuk, spånadsämne och glas mot en tull-sats av 14 procent av värdet, inklusive tilläggstull, (tulltaxenr 1057) under det att färdiga automobiler draga en tull av 15 procent av värdet, vartill för person-automobiler (andra än motorbussar) med en cylindervolym av 1,6 liter och däröver kommer en tilläggstull av 5 procent av värdet.

Det måste betraktas såsom ett rimligt krav att inhemska tillverkare av traktorer åtminstone icke belastas med *högre* tull å för tillverkningen erforderliga delar än den tull, som färdiga traktorer är underkastad vid import. Genom införande av en tull av 10 procent av värdet på delar och tillbehör, avsedda för tillverkning av traktorer, skulle den svenska industrien på området erhålla en mera rättvis utgångspunkt i kampen mot den utländska konkurrensen samtidigt som en icke obetydlig prisnedsättning å traktorer skulle kunna vidtagas. Önskvärdheten av en dylik utveckling framstår så mycket klarare mot bakgrunden av det rationaliseringsbehov, som på senare år gjort sig gällande inom jordbruket såsom följd av den allt mer ökade bristen på arbetskraft inom denna näringsgren. Ur denna synpunkt måste givetvis varje åtgärd, som kan bidra till en allmän användning på detta område av arbetsbesparande, inom landet tillverkade maskinella hjälpmedel, hälsas med tillfredsställelse.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att gällande tulltaxa i nedan angiven del erhåller följande ändrade lydelse:

Statistiskt nr 1754 och 1755.

Tulltaxenr 982. Traktorer och lokomobiler samt ång- och motorvältar; ävensom för tillverkning av traktorer avsedda delar och tillbehör 100 kr.

Tull för
100 kg
kronor

10:—

Stockholm den 23 januari 1939.

Erik von Heland.

B. A. Nilsson.

Allan Holstenson.

A. R. Aronsson.

J. A. Andersson.

Wiktor Egnell.